

[Thomsen.]

men alligevel er der for os Rigsdagsmænd al mulig Grund til ogsaa at betragte denne Side med Opmærksomhed. Ganske tilfældigt læser jeg en Dag i et Blad følgende lille beskedne Notits — jeg beder om Formandens Tilladelse til nu og senere at komme med et Par Citater. Beretningen lød: Den 39-aarige Gaardejer Christian Marius Jørgensen fra Hulkjær ved Viborg, forlod Torsdag Eftermiddag sit Hjem; man befrygter, at han flakker om i deprimeret Tilstand. Der følger saa en detailleret Beskrivelse af den ulykkelige Mand, som efterlyses i Radioen o. s. v., og den lille Nyhed slutter: Jørgensen er en dygtig og solid Mand, der har en god lille Gaard, men han har i den sidste Tid været meget nervøs for ikke at kunne klare sine Forpligtelser.

Her staar vi over for et typisk Udslag af den Fordeling, som Regeringen og Rigsdagen har Ansvaret for. Maa det være mig tilladt at spørge: Er det nødvendigt, at den dygtige og solide Mand skal vlyndres til Skjorten til Fordel for Dansmidth Trust og andre Selskabers Aktionærer og tantième-begærlige Bestyrelser? Er det rimeligt eller retfærdigt at placere den dygtige og solide Mand nederst paa Samfundets Lønningsliste og Dagdriverne øverst? Betragt denne lille Beretning — ikke som et Enkelttilfælde, men som Tendens. Som saadan er den en knusende Dom over Lovgivningsmagtens Ufuldkommenhed over for en af vore aller vigtigste Opgaver, nemlig Fordelingen af Byrder og Goder.

Beretningen kunde suppleres med utallige økonomiske og moralske Ulykker i Landbruget, og selvfølgelig ogsaa mange, som skyldes Arbejdsløshed, og ingen tør sikkert bestride, at navnlig disse to store Dele af Befolkningen uden egen Skyld er ramt usædvanlig haardt af Krisen. Aldrig har dansk Ungdom i Almindelighed og særlig den Ungdom, der lige har udstaaet Læretiden, haft saa mistrøstige Udsigter som den nuværende, og aldrig har Landbruget haft ringere Kaar og mere uberegnelige Fremtidsudsigter end nu.

Over for denne sørgelige Kendsgerning, dette kæmpemæssige Minus i Regnskabet for Forretningen Danmark blegner alt, hvad der kan opføres paa Kredit-Siden, ogsaa Finansministerens og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Krav om Balance paa Statsregnskabet. Ja, hvad Kunst ligger der i det hele taget deri, saa længe det er muligt at udskrive baade direkte og indirekte Skatter? Hovedresultatet kan kun betegnes som en Skamplet paa Regeringen og Rigsdagen.

Under disse Omstændigheder kan det ikke overraske, forekommer det mig, at Befolkningen reagerer og nu omsider forlanger, at Skeen tages i en anden Haand, forlanger, at Status og Stilling gøres op paa en ærlig Maade, og at Konsekvenserne tages. En stor Misforstaaelse vil man gøre sig skyldig i, hvis man tror, at dumme Vittigheder om nye Partidannelser o. lign. kan dæmme op for Befolkningens sunde Sans. Befolkningens sunde Sans er kommet til Udtryk, bl. a. deri, at Det frie Folkeparti nu er en Faktor, der vil blive regnet med i Fremtiden i dansk Politik.

Dette Parti vil uden Hensyn til, om det passer Per eller Povl, og uden Hensyn til færdigsyede Meninger, der kan købes til en gros Pris à 5 Kr. pr. Kvartal, oplyse Vælgerne om de faktiske Forhold, og vi vil gøre vort til, at den arbejdende, den værdiskabende Del af Samfundet faar sin Part af Goderne.

Den *en gros* Handel, der foregaar, med færdigsyede Meninger fra de store Partiers og deres Bureauers Side, begynder for øvrigt selvstændige Blade glædeligvis at reagere mod. Dagbladet „Vestkysten“ oplyser i Gaar, at det ikke som andre Venstreblade vil udsende Generalsekretær Høgsbro Holms Redegørelse som redaktionelt Stof, selv om Venstres Pressebureau mener, at det virker bedst paa den Maade. „Vestkysten“ har Ret i, at det ikke har pyntet paa journalistisk Æresfølelse at lade sig anvende til den Slags Haandlangertjeneste. Det er sikkert klogt af Generalsekretær Høgsbro Holm at lade andre lægge Navn til, men det bliver et Kapitel for sig.

Et af de Spørgsmaal, der rejser sig, naar man vil finde Aarsagen til det negative Lovgivningsresultat, er dette, om man under de Former for politisk Styre, som vi kender, og hvor Ansvaret i høj Grad forflygtiges, i det hele taget er i Stand til at løse Opgaverne paa en tidssvarende og tilfredsstillende Maade.

Lad mig straks sige, at vort Parti staar paa Folkestyrets Grund; vi hylder Folkestyret, men ikke Styre uden, men under Ansvar, og dermed Folkefrihed under Ansvar. Vi staar paa den almindelige Valgrets Grund, men ikke som den praktiseres nu; saa længe Partierne som under det nugældende Barnepigesystem vælger de Kandidater, der skal stemmes paa, har vi ikke sandt Folkestyre, men ret og slet Partidiktatur. Nej, Vælgerne maa uden Hensyn til, hvor og af hvem vedkommende er opstillet, have Frihed til selv at afgøre,